

چرا هه لکه

ئیحسان مستهفا

«ئیحسان مستهفا به هره داری و وهستایی خۆی وهها سه لماندوه، که دهتوانین بلیین نه گهر بهردهوام ببووایه له سهه چیرۆک نووسین و دهستی لی هه لنه گرتبووایه، له وه دهبوو له کۆری چیرۆکی کوردیدا ببووایه ته چیرۆکنووسیکی لیها تووی گه وه و خزمه تیکی زۆری بکردبووایه».

حوسین عارف

دایک

ئێستاش له بیرمه، ههه چهند سهاله کانی پیشوو دههینمه وه بهه چاو دێته وه بیرم، پیرێژنیکی پیر، به قهه دی باریکی، به پیستی چرچی، به ئیسقانی بهرزی، به قژی سپی و شیواوی. دێته وه بهه چاوم.

به لی، ئێستاش ههه، چیرۆکه که ی به تهواوی دهزانم، ههه چهند سهرنجی بدهمی، وشه کانی پارچه پارچه له دلیکی بریندار و خه مناکه وه دههاتنه دهره وه، دینه پیش چاوم.

ئێستاش به چاوی خه یال دهیبنم، وشه کانیم گوئی لییه. چۆن له بیر

که‌م، ها. چۆن له بیرى که‌م، من به دهستی خۆم عەرزو حاله‌که‌م بۆ نووسی، له تەنیشتمه‌وه دانیشتبوو، به دهنگی‌کی کز و نزم و باریک، به دایکی به کول و جۆشه‌وه، به قولپه قولپی گریانه‌وه‌ی دهیوت و من دهنووسی. ئەمه پێش چوارده ساله.

پۆژیک بۆ مال دههاتمه‌وه دهنگی پیریژنیکم گوئی لێ بوو:

– ئەری قوربان ئەفەندی نههاته‌وه. گه‌لیک ئەفەندیم له ریگادا دی بۆ ماله‌وه دهچونه‌وه. چاوم هه‌لبیری سه‌یری ئەم لاو ئەو لای خۆم کرد، لیت نه‌شارمه‌وه توورپه‌ش بووم، چونکه خۆیندنی لێ بریم. ژنیکى پیری چه‌ماوه‌ی پشت ده‌رپه‌ریوم دی، داریکی خواری به دهسته‌وه بوو، دههاته پێش، کلاشه دراوه‌که‌ی له دواى خۆی کیش ده‌کرد، به نزمیه‌که‌وه له‌پێش خۆیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد و دوعای چاکى بۆ ده‌کردم.

دایکم وتی:

– کورم ئەمه دووجاره ئەم ژنه دیته مالم، تۆش لیره نیت. رۆله خیرت ده‌گاتى عەرز و حاله‌که‌ی بۆ بنووسه، پاره‌شى بۆ نووسینی نییه.

توورپه بووم.

– ئیستا که‌ی کاتی عەرز و حال نووسینه.

ویستم هه‌زار به‌هانه بۆ ئەم پیریژنه بدۆزمه‌وه، به‌لام که پیریژن دیتی من قسه ناکه‌م دهستی بۆ ئاسمان هه‌لبیری و وتی:

– کورم یا خوا مه‌عاشت ده دینار بی، ببی به حاجی، ببی به قۆمیسەر، به‌دلساردیه‌که‌وه قه‌له‌م و کاغەزم ئاماده کرد، دهستم کرد به نووسین، دم نادم پیریژنه‌که دهیوت (ئا.. به قوریانت بم).

کورپی ده‌ری کرد بوو. ژنه‌که‌ش شکایه‌تی لێ ده‌کرد، داواى پاره‌ی لێ ده‌کرد، دهیوت:

کورم ئیشم پێ ناکرێ، چۆن ئیش بکه‌م. ناتوانم به ته‌واوی برۆم. نازانم چی بکه‌م.

دایکم پێمی وت:

– رۆله چاکت کرد، ئەم ژنه کورپیکى ده‌وله‌مەندی هه‌یه، دایکی دووکانیکی بۆ دانا، به سایه‌ی ئەم دووکانه‌وه پاره‌ی په‌یدا کرد. پاشان ژنیشی بۆ هینا. ئینجا کورپه و ژنه‌که‌ی پیره‌دایکیان ده‌کرد.

پیریژن زمانی کراوه:

– ئەری به خوا کورم. دووکانم بۆ دانا. کردمە نه‌جار. که هیچی نه‌بوو. ئەری به خوا

هیچی نه بوو. چ بکه م تا قانه بوو. چۆن بی ئیشی ببینم. باوکیشی مردووه، چهک و خشلی خۆم فرۆشت. دووکانیکی ئاوه دانم بۆ دانا، ههتا نه مردووم ژنیشم بۆ هینا. دهست و لاقی پیاوه گهرهکانم ماچ کرد تا لای عهسکه رهکان بیکه نه خاوهن قۆنته رات، نه و چاوانه م کویر بیت نه گهر خرابیه کم بۆی بیی.

ئینجا ئەمه چوار مانگه له مالى دهري کردووم، منى قور به سهر که نو مانگ له سکی خۆمدا ههلم گرت، دوايش سى سال نه نووستم. ئهري به غهوس سى سال. نه وهک بگريی منيش له خه و دايم.

پيريزن هه ناسه يه کى ساردى هه لکيشا، وتى:

- پزار که گرانه تا گرتيووى سه عاتیک چيه جيم نه ده هيشت. هه موو جوړه ئيشي کم بۆ کردوه. به کوپى خۆم بلیم: نوژنیشم بۆ ده کرد، دهستم هه له ئاسمان بوو. شه و رۆژ دوام ده کرد چاک ببیته وه. ئیستاش ده رکراوم. له کون و قوژبنان ده گه پيم نانی شه وم نييه. دوینی چوومه لای، داواى شتيکی لى بکه م سينيه کى پى ماسى سووره وه کراوى له به رده م دا بوو، بۆ عهسکه رهکانى ده برد. ئەم چاوانه م کویر بی، پارچه گوشتيکی نه دامی. کوپم که ئینسان پير بوو، وهک مندالی ساواى لى دى حه ز له هه موو شتيک ده کات. ئهري به پيغه مبه ر هيچی نه دامی و به عهسکه ريکی وت ده ريکه. ئیستاش رۆله نه مده زانی چی بکه م تاكو دايکت کوپى ساغ بی، پيمي وت شکايهت بکه، نه فه قه ی لى وه رگه ر، ئیستاش توئى عومر دريژ ئەم خیرهت کرد و ئەم حه رز و عالهت بۆ نووسيم.

ئینجا پیره دايک به خسه خشى کلشه که ی به تهقه تهقی داره که ی له پيش چاوم ون بوو، ده م به دو عاو ه چووه ده ره وه. ئیتر نه مزانی چی به سه ره ات. پاش هه شت سال، له گه ل هاوړپيه کانم له گه ران بووم ريگانمان که وته ناو گوړستانیک له ناكاو چاوم به پيريزنيک که وت: پيريزنيکی سه ر و پوته لاک شيواو، رووت و ره جال، زۆر که ساس، به کزييه که وه له ته نيشت گوړيکه وه، له په وروو که وتبوو، به ئاسته م نووزه ی ده ات، وه کو باران خوړخوړ فرميسک به چاويدا ده اته خواره وه و ده ی وت:

- کوله که ی رۆحم رۆ. هيزی نه ژنۆم رۆ. خوینی دلم رۆ. بربره ی شتم رۆ. رووناکی چاوه کزه کانم رۆ. ئەى رۆله رۆ.

کاتی چوومه پيشه وه و چاک لى ورد بوومه وه، ناسيمه وه که ئەمه نه و پيريزنه کلۆله يه که هاته مالمانه وه و عه رز و حاله کم بۆ نووسی.

سکالای مردوو

ئاھ خودایه. ئەم خەوه چی بوو، هەرۆک فلیمیکی سینهمایێ له پیش چاوم هات و ون بوو.

شەویکی هاوین له سەرچی نووستنهکەم دانیشتبوم، خەریکی خۆپندنهوهی وتاریکی برادەرێک بووم، پیش ئەوهی بینیری بۆ گۆقاریک، به ناوی (ئادهمیزاد و پیشکەوتن) هوه به راستی وتاریکی پر مانا و به کەلک بوو، پاش ئەوهی وتارهکەم خۆپندنهوه، به برام گوت:

– عەلی. دەبینم دەنگی دراوسێکەمان نایهت، لام وایه تووشی ناخۆشیهک بوونه.

– نهختی ئارام بگره ئیستا گویمان له دەنگی دەبیت. ها ئەم وتاره ئی کتیه.

دەستی بۆ وتارهکە درێژ کرد (ئادهمیزاد و پیشکەوتن) رەنگه وتاریکی جوان بیت، پاشان ئەم یەک دوو دێرهی لی خۆپندنهوه، گوتی:

– به خوا من رام لی نییه. رەنگه تۆش رات لی نهبی، چونکه به وینهیهکی شیعرێ نووسراوه. هه هه ها. وایه کاکه.

له کاتی قاقای پیکه نینی براهه مەدا دەنگی شمشالێک هات، دەنگیکی نزم و سووک، دەنگیکی ناسک و لهت لهت بوو، غەمبار، لام وابوو ئەم دەنگه هه موو غەم و نازاری هه ژاری پێوهیه.

برام – عەلی – وه لای دایهوه:

– ها. نه م گوت نهختی ئارام بگره، تۆ به قسهی من هیچ باوهر ناکهی. به راستی

دراوسێیهکەمان شمشالێکی نایاب و جوان لی دەدا

به لام سه رسام مابووم نه مده زانی بۆچی ئەم شه وه نه غمه کهی گۆرپوه، له شه وه کانی رابردوودا نه غمه ی وای لی دەدا، ده به ئیناینه هه لپه رین، که چی له م شه وه دا نه غمه یه کی به گرین لی دەدا، هه ر وه ک نالینی کچیک که گوێ له خیا نه تی دلداره که ی بیت. من و عەلی برام، کز بووین، به هه موو هۆش و دلمانه وه گویمان له م نه غمه گرت. که ی. ئیتر نه مزانی چی بوو.

خۆم له پیش زه ریایه کی گه ورده دا دی، به ئاوه روونه شینه که ی، که شه وقی مانگ ده که وته سه ر رووی لووسی، به تاسه وه ماچی ده کرد، هه ر وه ک دلداریک که کاتیکی درێژ بی یاره که ی نه دی بی. ئەستیره کان له م زه ریایه دا ده دره وشانه وه وه ک بریسکه ی چاوی پشیله یه ک که له جیگایه کی تاریکدا ده بینرێ.

له ناکاودا چاوم به کچیک کهوت کچیکی لاواز و رهنګ زهد، به له نجهی سستی دهات
بۆ لای ئەم زه‌ریایه، جار جاریش دەستی بۆ ئاسمان هه‌ڵده‌بێری و ته‌ماشایه‌کی ده‌کرد. ئاه
ئەوا نزیک بووه‌وه. داخوا بۆچی دیته‌ لای ئەم ئاوه، له‌م شه‌وه‌دا. زۆر چاک دیم، هه‌روه‌کو
گوتم کچیکی لاواز و باریک بوو، به‌لام زگی ئاوسابوو، هه‌ر وه‌ک ژنیکی زگیڕ. ده‌گریا.
فرمی‌سکه‌کانی وه‌ک ئاونگیک ده‌بریسکایه‌وه و ده‌هاته‌ خوارئ. قسه‌ی ده‌کرد به‌ئێ قسه‌ی
ده‌کرد، گویم لێ راگرت، به‌ ده‌نگیکی کز و خه‌مگین سکا‌لای ده‌کرد، ده‌ستی بۆ ئاسمان
هه‌ڵبێری بوو.

– ئاه خودایه. ئەمه‌ نۆ مانگه‌ خه‌فه‌تی مه‌رگ له‌ دلم‌دا چه‌قیوه، نۆ مانگه‌ ده‌زانم که‌ پاش
ئەم کاته‌ ده‌مرم. ئەمه‌ نۆ مانگه‌ شه‌و و رۆژ له‌ به‌ر تۆ ده‌پاریمه‌وه، ئاه من بۆچ وا نا‌خر شه‌ر
بووم، کاشکی نه‌هاتبامه‌ ئەم گیتی‌هه‌وه، ئەم گیتی‌یه‌ که‌ پاره‌ په‌رستن و خۆپه‌رستن نه‌بیت
هیچی تری تیدا نییه‌

خودایه‌ تۆله‌ی من، له‌م می‌رده‌ بێ هۆشه‌م بکه‌وه، ئەم می‌رده‌ که‌ هۆی مه‌رگی من بوو.
مه‌رگیکی به‌ رهنج و به‌ نازار

خوایه. ئەمه‌ نۆ مانگه‌ ده‌گریم و ده‌نالینم، بۆ ئەوه‌ی مندالم‌ نه‌بێ. چۆن هه‌ز بکه‌م مندالم‌
ببێ که‌ مندالم‌بوون و مردنم پیکه‌وه‌ ده‌بیت. خودایه‌ چیم کرد بوو، تا بمخه‌یته‌ ناو ئەم
ئاسیبه‌ زله، ئەم ئاسیبه‌ که‌ یه‌کیک له‌ پیش ئەمه‌دا بمری مردنی خۆی بزانی.

ئەم رۆژه‌ چ رۆژیک بوو، ئەم رۆژه‌ ره‌شه، هه‌رگیز له‌ بیرم ناچێ، تا رۆژی مه‌حشه‌ر. ئەم
رۆژه‌ له‌ پاش شوو کردنم، ژنیکی منی بینی و ئامۆژگاری کردم، له‌ ناو ئەم رهنجه‌ منیان
برده‌ لای دکتۆر. گوتی:

– ئەگه‌ر ئەم ژنه‌ مندالم‌ ببێ ده‌مرئ. بۆ ئەمه‌ هه‌بیک هه‌یه، بابیخوات تا‌کو مندالم‌ نه‌بێ
غه‌یری ئەمه‌ چاره‌یه‌ک نییه‌.

زۆر شوکریم کرد، خودایه‌. خواردنی هه‌بیک چیه‌ خۆ له‌ مردن قورتار ده‌بم، با مندالم‌
نه‌بێ، به‌لام به‌ هه‌له‌ چووم، ئەم می‌رده‌ بێ ویژدانه‌ تووره‌بوو، لاقی به‌زه‌ویدا‌دا: چۆن مندالم‌
نه‌بێ، که‌س بێ مندالم‌ بووه، ئەه‌ی ئەم مالم‌ و ده‌وله‌ته‌م بۆکی بمینی. بۆ ئەم دایکه‌ پیره، یان
بۆ ئەم برا مل ئەستوووره. پاشان کێ ده‌لی قسه‌ی ئەم دکتۆره‌ راسته، هه‌زار جار قسه‌یان
به‌درۆ ده‌رچوو، نه‌خێر من رازی نیم با برۆینه‌ لای دکتۆریکی تر.

– منیان برده‌ لای دکتۆریکی دیکه، پارهیان دا‌بووی تا بلێ ئەم قسه‌یه‌ راست نییه‌. چی

بکهم خودایه. گریام و نالاند، به فرمیسی گهرم دستم شوشت، به لکو رازی دهی ئەم
حه به بخۆم و ئەم ترسه له دلمدا نهمینی، به لام ئەم بی هۆشه پتر تووره بوو، گوتی:

– ئەگەر ئەم حه به بخۆی، مندالت نه بی، ته لاقت دهدهم. من تۆم بۆ مندال بوون هیناوه.

وای دلت وهک سه رهند کون کون بی. وا تۆ دهگات من ئاله تیکیم بۆ مندال بوونی هیناوم،
یان له ئاده میزاد نیم. چوار مانگی پی نه چوو زانیم مردنم نزیك بووته وه، ههستم کرد که
مندال له زگمده بزوی، ئاه خودایه. له م رۆژهدا، ژینم بوو به دۆزهخ، تا ئەم رۆژهدا هات،
رۆژی مندال بوونم، چاره نه بوو مردم، مردنیکى به نازار ئیش. چی بکهم له ناوچاوانم وات
نووسوه.

سه رم سوپ ما، من له خه وندام، یان نه نووستووم. سه یرم کرد کچه که دهستی پتر
هه لپری و هاواری کرد:

– خودایه، تۆله ی من له م میرده بی هۆشه م بسینه، که سم نییه خویه هه ر تۆم هه یه.

له م ده مه دا، له دووره وه دوو تارمایییم دی. روویان له کچه که ده کرد، هه ر یه که قولتیکی
گرت یه کیکیان گوتی:

– بیچاره له خانه ی مردووانه وه رایکردووه، هاتۆته لای خوا سکالا بکات، نه یتوانیوه تا
رۆژی قیامهت ئارام بگرێ.

له م کاته دا به ئاگا هاتم، دهنگی شمشاله که کزببوو. براکه م پیکه نی و گوتی:

– ها چ زوو نووستی له م هاتو هاوارهدا.

به راستی دهنگی ژنان دههات، گوتم چی بووه. خیره.

– پیاویکی دراوسیمان، ژنه که ی ته لاق دا، چونکی ئەمه دوو رۆژ خواردنه که ی سوپ
دهکات.

پی که نیم، گوتم:

– ئەمه ش کۆنه به زمیکی تری رزیوه.

هوشکیله ی وهستا جه عفر

به سه ر چاوان. له ئەوه له وه بۆت دهگیرمه وه. ئەوه له ن من که رم

شکارته یه کم له که رایه تیدا هه یه. ئه ری بۆ خۆم هاویشته ناو ئەم قوره.

خوات لیخۆشبیی بابه. گۆرت پر له نور بی. چهند جار گویت راکیشام.

- کورم نهکه ی دوو ژن بهینیت، کورم جه عفر. دوو ژن نههینی، پاشان سوارت دهن. به لام ملم بشکئی به (یهک) رازی نه بووم و (یهکی) تریشم هینا، ناموژگاری باوکیشم شکاند و مه پرسه له چ حالیک دام. هردووکیان لیم بوون به عزرائیل، هر وهکو که ریک سووارم دهن. کاشکئی به سواریش رازی بوونایه. جگه له جووتهش. یهک سووارم دهبی و ئهوی تریش به نه قیزه دهمهاژوات.

هموو دم گریان و هاوار له مالمان. مردم هندی جه ره و مهسینه بکرم، همویان به سه ره یه کتردا شکاند. تماشای هر لایهک بکه ی چاوت به مووی زولف و ئه گریجه دهکه وی. هتا که نناسی شارهوانی جار جار که: زبلی خانوومان دهبات پیم دهلی:

- وهستا جه عفر. یو خاتری خودا ئه هم هموو مووه چیه. ئه فندی. خو جاری روژکه نه بوو بلیم ئوخه ی. هموو دم هاوار دهکه م. ئوف دهکیشم. کچی به سیه تی (نه خشین) کچی چاوت کویر بی (مامز) لیم که پین نانه که زه قنه بووت که م. چی بکه م که رووم که وت هندی هاوار بکه م. دستم شل بوو هندی لیتانبدم. پیری قوماشم بو کپین. گوتم زستانه و سه رمایه که یفیان دی. هنده ی پی نه چوو. شه ربه یه کی تازهم کریبوو هه لا هه لا بوو. جنیودان دهستی پیکرد. هر له بهر ئه وه چونکه قوماشه که ی (نه خشین) نیو که ز له هی (مامز) زیاتر بوو. توخوا ئه فندی چی تیدایه. نه خشین له چاو مامز هندی فیلیکه. دوینی شه و: له سه فهر که رامه وه. زور ماندوو بووم. یه کسه ر چوموه هوه دی خوم و هردووکیانم بانگ کرد:

- کچی نه خشین، مامز گیان.

هیچ یه کیکیان نه هاتنه لام خزمه تیکم بکه ن. زور دلته نگ بووم، له دلی خومدا گوتم: موسته حهقت بی جه عفر.

- ئه فندی. کاک ی تو زور زیره که، باوه رکه هیچم نه کرد. خه وتم، به لام به یانی زوو هه لسام. دووجه ره ئاوم به سه ری خومدا رژاند. پاشان شه هاده تیکم هینا. جاری نه چوو بوومه دهره وه. قهوما. ئه ماما چون قهومانیک. هر مه پرسه. جنیو له مابه ینیاندا دهستی پی کرد

- ئا... حوستر... لوری. به شه و چووینه لای.

- چاوت کویری قالوچه ی رهش. من چوموه لای، یان تو چوویت. هاهاها تومه ز ئه فندی ته گبیریان کرد بوو که هیچ یه کیکیان نه یه نه لام، به لام من به یانی (غوسلم) له خوم دهر کرد

وایان زانی که له گه‌ل یه کتر خه یانه تیان کردوو، ئاورپیکم دایه وه، سه یرم کرد (مامن) سه ری شکاوه... هاها. ئەفهندی هه را بوو، ئیستاش ئەفهندی، قوربانته ده بم چاره یه کیم بۆ بدۆزه وه. پیکه نی و گوتی:

- محامیت بۆچییه. ژنه کانت له سه ر ئەم (ئیشه) قابیله شکایهت له یه کتری بکه ن، یان ده رحه ق به تۆ شکایهت بکه ن.

- ئەفهندی... به قوربان... تینه گه یشتوو... ئەوان ده رحه ق به من شکایه تیان کردوو... گوايه که من له ژنه کاتم داوه و سه ری هه ردووکیانم شکاندوو.

جۆخین و خۆین

- حاکم به گ. تۆ ده فهرمووت بۆچ مچه ئاغام کوشت. خودا ده زانی، چ سویندت له سه ر من نییه. مچه ئاغام نه کوشتوو، مچه ئاغا منی کوشتوو. له وانیه باوه رپم پێ نه که ی، به لام ئەمرو لالا ره زای هه ق. من پیاویکی مردوو مه، چیم له چی نه ماوه. له چ ترسم هه بی. فهرموو گویم لێ راگره. بزانه من مچه ئاغام کوشتوو، یان ئەو منی کوشتوو، (ئمه چل و یه ک سا له). له گوندی مچه ئاغا جووتیارم. بی وچان کۆشش ده که م و نیوه ی به رو بوومی ده ده می. نه مه یشتوه رۆژی مرته مرتم له گه لدا بکات. قسه م پێ بلێ، له هه یچ که سیکی قسه ی ناشرینم قبوول نه کردوو، هه موو شتیکی به فهرمووده ی خودایه. پیرار رۆژیک مچه ئاغا خو لامیکی خۆی نارده دوام. گوتم: خیره.

- گوتی: ئینشانه لالا خیره ده بیت. چوو مه خزمه تی.

به روویه کی گه ش فهرمووی دانیشتنی کردم و جفاره یه کی پیدام. شیوام هه یچ شتی وا نه دیتراوه له مچه ئاغا. پاش گفتوگۆیه کی که م، فهرمانی کرد که: کچه که ی خۆم - جیگه ی به هه شت بی - بده مه خو لامیکی خۆی. له جیگای خۆم راچه نیم. من سوفی عه ولای حه مه ره ش. کچی خۆم به خدرۆکی بده م. خدرۆکی خو لامی ئەم پیاوه خراپه. دزه. بی نامووس و کافره. به بی ترس و له رز وه لامم داوه.

- ئاغا. ئەگه ر فهرمانده ی سه ری کچه که م بپریم. قسه ت ناشکینم، به لام بی ئەده بی نه بی. سه رم ببری کچی خۆم ناده مه خدرۆک، تووره بوو فینجانی قاوه ی دا به ئەرز، ده سته به جنیودان و قسه ی پیس کرد. هه نده ی پینه چوو. له ئاواپی ده ری کردم. چی تیدا هه یه، جووتیارپکی باش و راستگۆم. له هه موو جیگایه ک قه بوولم ده که ن. بارم کرد. خۆم و کچه که م چووینه گوندی. (...). له ویدا زه ویه کی گه وره م به ده ست که وت. تۆیه کی زۆرم

چاند. ئەوہی ھەمببوو چاندم، شەو و پوژ، خۆم و کچەکەم پاش نوێژکردن دوامان دەکرد. خوا مەرھەمتان پێ بکات. بارانمان نەبێتەوہ. تاکو شتیکیش بەر من بەکەوی.

کە بەھار داھات. بە کەرەمی خوداوە. دەغلیکی زۆر باشم ھات، کە تەماشای دەغلەکەم دەکرد شوکرانە و ھەمدی خوام بۆ دەمایەوہ. کچەکە داوای شتیکێ دەکرد. دەمگوت:

– پۆلە. سەبرکە بە مەرھەمتی خوا. جۆخینەکە ھەلبگرم. ھەموو داوایەکت جیبەجی دەکەم. ھەموو دەم چاوم لە ئاسمان بوو. دەستم لەسەر دڵ بوو. تەرزە ی لێ نەدات، دووری لە ئافاتی خەرپ. کە وەختی دروینەدا ھات. بە خۆم و کچەکەم، ھەر لەو وەختی بەیانی تاکو پوژتاوا بوون، دروینەمان دەکرد، ئەم پوژەم قەت لەبیرناچی کە، سەیری جۆخینەکە ی خۆم کرد. لە چاوی پیس بە دووربیت ھەندی قەلاتیک بەرز بوو. شەوان تاکو بەیانی، خەوم لە خۆم ھەرام کرد بوو. پاسی جۆخینەکەم دەکرد. بەیانی ش کچەکەم پاسی دەکرد.

نەزری دوو مەلوودی پیغەمبەرم کرد بوو: کە ئەم جۆخینە بەخیر ھەلبگرم. لە کەیفان کچەکەم شاگەشکە بوو. گفتم دابووی کە قادە جلیکی ئاگر بارانی بۆ بکەم، بەلام قەلەندەرە ی چاوی پێ نەکەوت و مرازی حاسل نەبوو. لەم وەختەدا، بیستمان. چوار جۆخینی مچە ئاگیان سووتاندووہ. خودا دەزانێ زۆر عاجز بووم. گەرچی مچە ئاگاش دەری کردبووم. پوژەک خزمیکی خۆم ھاتە لام و ھۆشیاری کردم و گوتی:

– مچە ئاغا سووتندی خواردووہ، جۆخینت بسووتینی. چونکە وای زانیوہ کە تو جۆخینەکە ی ئەوت سووتاندووہ.

کە گویم لەم خەبەرە بوو شیت و ھار بووم.

– چۆن خەرمانم دەسووتینی. دەری کردم، شار بە دەری کردم، ئیستاش خەرمانم دەسووتینی.

حاکم بەگ. خوای لەسەر سەران ئارەزووی چۆن بی. وا دەبی. پاش ھەفتە یەک کچەکەم نەساغ کەوت، بوو بە داوہ دەزییەک، تەنھا پیستەو ئیسقانی ما. لە نکەنکی و ھاواری جەرگم سووتا ناچار بووم جۆخینەکەم تەسلیمی پیاویک کرد. کچەکەم بردە خەستەخانە ی ھەولیر. لەویدا دختۆریک گوتی:

– کچەکەت تووشی تیفۆبووہ

– کچەکەیان لەویدا نواند. منیش ناچارمام بگەریمەوہ سەر جۆخینەکەم. پاش نیوہرۆ بوو، بە پیادە ریگای خۆم گرتەبەر. لە ریگادا گویم لە ئاخ وئۆف و بابە ی کچەکە دەبوو.

فرمیسم له چاوهاته خوارهوه. پاش نیوه شهو، نزیکی گوندهکهه بوومهوه. تهماشام کرد روونایکی ئاگریکی گهوره و بیئامان دیاره. به ههلاتن چومه پیش. گهیشتمه سهه جوخینم. نهفسم برابوو سهیرم کرد: جوخینهکهه هه مووی دهسووتی و هیچی نهماوه. هار بووم، زمانم گیرا، ههستم کرد، حاکم بهگ. هه دووچاوم دههپههه که تهماشای جوخینهکهه کرد. چاوم به سووتان و نالهه کههکهه کهوت. یهکیک له جووتیارهکانی گوند گوتی:

- خودا چاوی مچه ئاغای کویرکات. پیاوهکانی جوخینهکهه تیان ئاگردا. یهکسهه بهم نیوه شهوه گه رامهوه ههولپهه له خهسته خانه کههکهشم ئه مری خوی کرد بوو. حاکم خووش بی. به یه کجاری شیت بووم. چاوم ئه رزی نه ده دیت نه مزانی چۆن گهیشتمه گوندی مچه ئاغا. بهه له ههواره بوو. یهکسهه ریگای دیوه خانم گرت بهه. تهماشام کرد، مچه ئاغا له گهه چهند براده ریکی، خه ریکی قومار کردن، به بی بگره و بهرده، قوربانی خه نجه ریکم کرد. حاکم بهگ. (من مچه ئاغام نه کوشتووه). مچه ئاغا منی کوشتووه.

کویره

- خودا خیرتان بنووسی شهوی جوعمه یه. به ته نیا خوور و سیبهه ری، له ژیردار ئه لکتریکیک راهه ستابوو، خووی هاویشته بوه سهه گۆچانی. دهسته چرچه کهه یه بؤفلسیکی خیره ومه ندیک کرد بووه وه. ههروه کو ده غلیکی رهنگ زهردی تینوو. قومه ئاوپک له ئاسمانی دلسۆزه وه ده رۆز بکات. ئه م گۆچانه چهند له لای خووشه ویسته. ئایا هاوه لی کویره وه ری نییه. شهو و رۆژ له ژیر دهستی دانییه. ئایا ئه م داره له و رۆژه وه ی که کهه کهه یه ئه مری خودای کرد، له جیاتی چاوی نییه. خوژگه م به پار. که مۆمی ژیانی کهه کهه یه نه کوژا بووه وه، دهستی دهگرتو و ریگای نیشان دها.

خوژگه م به پیرار. که چاویکی مابوو. وهکو ههه که سیکی کاری خووی ده کرد و چاوی له دهستی که سیکی نه بوو.

- خوا خیرتان بنووسی.

ئه م ژیانه، چ ژیا نیکه. له ناو ده ریادا، گیان دها. وهک پیره ماسییه ک. له ناو گوومه

ئاویکی شیلودا بئی و ورده ورده ئاوی کهم بئی. له بهیانیهوه تاكو نیوه شهو. دهمی شل دهبی بۆ پارچه نانیک. ههموو دهم له باوهشی تاریکی دایه. دیلی شهوه. شهویکی بئی ئهستییره. دهلینی قالۆچهیهکه، کهوتۆته ناو گۆمه قیپیک. له ههموو شتی جوان بئی بهشه: له درهوشانهوهی ئهستییره، له پیکه نینی مانگ، له به بووک چوونی بههار، له خوناوی لاله زاران. له خستهکانی بینای ژیان. رۆژ به رۆژ، دهرووخیت، هۆش و یادگاری خۆشی ورده ورده له ناو فرمی سکیدا دهتاوینتهوه. خۆزگه بهو رۆژه که، تاکه چاویکی ههبوو. ئیشی خۆی جی بهجی دهکرد. وهک ههموو رهنجبهریک نانی خۆی و کچهکهی پهیدا دهکرد، بهلام کئی دهیزانی له دهفتهری ژیان. ئههه گهتیه تیهانه ههبوون. ئههه رۆژهی قهت له بییر ناچیتهوه که: له ئانی دروینه. له پریکدا ژانه چاوی گرت. نهیزانی ئههه ژانه له کیوه هات. ئایا کاری گهرمایهتی بوو یان تهپ و تۆزی دروینه. قهیرانی ئههه ژانه له کیوه هات، بهلام زۆر چاک دهیزانی. بئی ئیش و کار ما. خوا خیری وهستا مام عهولا بنووسی، زۆر ههولیدا چاوهکهی چاک بکاتهوه. ههموو جوهره دهرمانی بهکارهینا، ههتا ئاوی کاردی، بهلام له دهستی دهرنهچوو. کوپیر بوو. زۆر شوکرانهی خوای کرد، لههه رۆژهوه تامی برسیهتی به تهواوی زانی. مانگیک. دوو مانگ. سی... چوار... ناچار ما، قۆلی کچهی گرت و هاته ناو شار بۆ دهرۆزه کردن. چهند پیتی ناخۆش بوو.

– خوا خیرتان بنووسی

ئههه وشهیه دهرگای گوپی دههه ژاند و پهردهی دلیدا دهگیرساند، ئایا هیچ شتیکی ههیه بهرانبهر برسیهتی رابوهستی. قهت نهیده زانی نهگهتیی هیشتاکه سیبهریهتی و له دواي دهر ووا و خۆی ئاماده دهکات شاپیکی تری لی بدا. رۆژیک شاپهکهی تریشی پی کهوت. کچی تاخانه و نازداری نهخۆش کهوت. چهند جار دهستی ههلبیری و هاواری بۆ سهروچاوهی ئایین کرد:

– خودایه. بۆ خاتری گهورهیی خۆت کچهکههه پێبهخشه و لیمهستییه. به زۆری مهزانه. له جیاتی چاومه.

ئههه شهوه بهدهی قهه له میشکی ناسرپتهوه که کچهکهی له ناو ئاگری تادا دهسووتا. داوای ئاوی لی کرد. شیت و هار بوو. بههه نیوه شهوه ئاوی له کوپوه بۆ بهینیت. گۆچانهکهی ههلگرت و به تهقهتهقی دارهکهی رۆیشت. که: گوپی له نوزهی دهبوو. (بابه قومهک ئاو) کزهی جهرگی دههات. چهند جار ساتمهی کرد کهوته ناو ئاوی پیس. له دهرگای مالانی دا هاواری کرد:

- بۆ خاترى خوداتان قومە ئاويك. بۆ خاترى مردوتان . كه پاش دەميك گه راپه وه .
 كچه كهى ئەمرى خودای كرد بوو. زۆر گريا له هەردوو چاوى كوێرى فرميسك دهاته
 خواره وه. دەميك به ريشه سپيه كهى دهنوسا و دهكهوته خواره .
 له م دەمه دا دەستى هەلبىرى. فرميسكى رزاوى سريه وه:
 - ئوف ف خۆزیا ئەو وهخته بمردهبومايه . پاش كهميك ملي كه چ كرد و رۆيشت . هيشتا
 فرميسكى وشك نه ببوو:
 - خودا خيترتان بنووسى . شهوى جومعه يه .

مه لا پيرۆتى جادووكه ر

ياهو . به شهر چ مه خلوقىكى عه جاييه . دوينى چاوم به سميليك كهوت . يادگار يكي كۆنم :
 بيست سال له مه و پيش هاته وه بير . ده توانم بلیم . رۆژى هه زار سميل ده بينم ، بى ئەوهى
 يهك زه ره سه رنجى بده مى ، به لام سميله كهى دوينى . به ژن و بالاي ، شوخ و شهنگى ، ئەم
 جوگه روونهى كه : له ناوه ندی لووتى به ره و خواره وهى ده چيتم . ئەم سميله نايابه . ئەم
 يادگار ه خه وتووهى به ئاگا هيناويه وه مه لا پيروتى جادووكه رى خسته وه بيرم . خواى لى
 خو ش بى .

- (پياويكى زانايه له زانستى سيميا ، پياويكى مه ردا نه يه) . ههروهكو باپيرم ده پوت :
 باپيرم خوا ليخوشبیت پياويكى كۆله وار بوو . به هه موو شتيك باوه رى ده كرد . نيوهى
 ده ولت و سامانى خو ى خه رجى زانستى سيميا كرد . تاوه كو مه لا پيرۆتى جادووكه رى
 ناسى . ئينجا وازى له زانستى سيميا هينا . كاشكى مه لا پيرۆت چوار سال له مه ويه ر
 باپيرمى ناسيبووايه . بۆيه دوينى چاوم به و سميله كهوت . مه لا پيرۆتم هاته وه بير .
 ده سه بجى فاتيحا يه كه م بۆ خویند . خوا قبوولى كات . بيست سال له مه و پيش بوو ئيستاش
 به بيرمه كه : نيوه رۆژيكي پينج شه ممه له كه رمه ي هاویندا له (مه له) گه رابوومه وه مالى .
 باپيرم بانگى كردم :

- وه ره كورم ده ستى مامۆستا مه لا پيرۆت ماچ بكه ، پياويكى زانايه ، مه ردا نه يه .
 سه يرم كرد . پياويكى ره شتاله ي گورى ناشرين و ره ق دانيشتووه . هيجى به پياو
 نه ده چوو . غه يري سميله نايابه كهى نه بى . هه موو شتى له بير لادا بوو : جل و به رگى .
 عامامه ي ، دارسيغار كه ي ، ته سبجى . هه موو هۆش و زانستى خستبووه سه ر سميلى .
 ده ست ماچ كردنم له بير چوو . چاوم گيرۆده ي سميلى بوو . پاشان له ماله وه زانيم . ئەو

میوانهش وهکو زۆربهی میوانانی ترمان له: زانایانی سیمیاپه. نان و میوهه بۆ بردن.
دوو یاره باپیرم بانگی کردم:

- وه ره کورم چوار هیلکه مان بۆ بکړه. خیرا رانه وهستی، گوتم:

بابه. هیلکه مان بۆچییه. ئەدی تازه مه لا پیرۆت نانی نه خوارد.

مه لا پیرۆت به پروترشی به جواب هات. ته ماشای باپیرمی کرد و گوئی:

- ئا. غولامیکی نه فام خەری.. این خزم تکارست... باپیرم پیکه نی و گوئی:

- رۆله. تو ههقت نه بی. هیلکه مان پێویسته. به ته ماین ته جهره به یهک بکهین. ئینشائەللا

خودا پروومان رهش ناکات به ههول و کوششی مامۆستا.

زۆر مندال بووم. ته ماشای سمیلێ مه لا پیرۆتم کرد و به جواب هاتم:

- نه خیر خزمه تکارنیم. عجم آست.

پام کرده دهره وه هیلکه کانم بۆ هینان. دانیشتم و گویم راگرت، باپیرم گوئی:

زۆر به خیر بیت مامۆستا. رۆژیکی به خیر و به رهکته و پیرۆزه، به خودا دهره ته تیکی

باشه. به تایبهت ئەمرۆ پینج شه مه یه، بۆ پاش نوێژی جومعه، چل و ههشت سه عات ماوه.

بۆ کاتی ته جرو به مان، هه ره کو به ریتز فه رمووی. مه لا پیرۆت بیدهنگ بوو. ته ماشای

کتیبیکی کۆنی ده کرد. پاش کاتیک هیلکه کانی له یه کتری خشانند و له که یفان گوئی:

- کورم ئیلهامیکم بۆ هاتوو. له م ته جرو به یه دا به سه ره ده که وین. رۆژی شه ممه. هه موو

قاپ وقاچاخمان ده بیته ئالتوون، ئەمما کورم نابێ به که سیک بلێی. بیدهنگ بووم. ئەمه

سه د جاره گویم له م قسه یه ده بی. قاپوقاچاخمان هه ر پاقره. پاش سه عاتیک له ناوهندی

حه وشێ مالمان. دۆزه خیک په یدا بوو. مه نجه لیک له قور دروستکراویان دامه زراند بوو

ئاگریان - له م چله ی هاوینه - له ژیر ده سووتاند. که هیواره داهات. دراوسێیه که مان

هاواری کرد:

- به سه یه تی وه ستا سه سن، سووتاین بۆ خاتری خودا. باپیرم. پیکه نی و ده یگوت:

- ده بی هه تا پاشی نوێژی سه به ینی، ئاگری له ژیر بسووتی، ئینجا ئەم دهرمانه. که له

ناویه تی ده بیته تۆژیکی سپی، ئەو وهخته که میک له م تۆزه سپیه. پاقری ده کاته ئالتوون.

به و مه رجه نابێ قه پاغی ئەم مه نجه له هه لگی ری. تا کو پاش نوێژی سه به ینی.

سه به ینی له خه و هه لسام. سه یرم کرد باپیرم به ته نه ها دانیش تووه و باریک داری

قه لاشکه ری خستۆوه ته به ر ده می. که نیوه رۆ داهات. مه لا پیرۆت ئیزنی خواست و چوو

دەر وه هه تا وهختی پاش نوێژ باپیرم له بیست سبیل زیاتری کیشا . سه د جار له ریواران
پرسیارم کرد:

- مامه . له نوێژ دهرچوون .

له دوازا زانیمان نوێژ تهواو بوو . کهس نه ما له نوێژی جومعه دهر نه چووی ، به لام مه لا
پیروته نه هاته وه .

باپیرم زور تهنگاو بوو . پاشان نهیتوانی چاوهنۆری مه لا پیروته بکات . قه پاغی
مه نه له که هی هه لگرت . له ئانی هه لگرتن به بیسملاو و پیرد خویندن ، هه موو فیکری وابوو که
چاوی به توژیکی سپی ده که وی . هه روه کو مه لا پیروته فه رموو بووی ، به لام هیچی نه دی جگه
مشکیه کی رهش نه بی . باپیرم رهنگی زهر د بوو . چوو ه ژووری و سویندی به قورئان خوارد و
تۆیه ی کرد . که : جار یکی تر خه ریکی زانستی سیمیا نه بیته ، به لام زوو نه ختی ئاردی
نشاسته ی له ناو کاغه زیک داناو خستیه ناو گیرفانیه وه . به غه مگینی و ماتی له هۆده ی
میوانان . دانیشته . وهختی عیشایی مه لا پیروته په یدا بوو :

- سه لامون نه له یکوم .

باپیرم وه لامی دایه وه . به پیکه نین هه ر دوو قۆلی هاویشته سه ر ملی نه مبه ر و نه و به ری
روومه تی ما چ کرد .

- هه ی ده ستخۆش مامۆستا ، ته جره به که مان سه رکه وت . به سه رت قه سه م که : قه پاغه که م
هه لگرت ته ماشه م کرد هه روه کو فه رموو تۆژیکی سپی . وه کو ئاردی نشاسته له ناویدا
بوو . نه لحه مدولیللا به ئاخری عومرم سه رکه توو بووم ، خودا پله و پایه ت به رز بکاته وه ،
ته ماشاکه .

کاغه زه که هی که نشاسته که هی له ناو دانا بوو . دهر هینا

- سه بیرکه وه ک چۆن فه رموو ت وایه .

مه لا پیروته تیکچوو . سه بیرم کرد له خۆشیا ن سمیلی ده له رزی . به پیکه نینه وه گو تی :

- وه ستا حه سه ن نه ی به شی من .

باپیرم وه لامی دایه وه :

- به شی چی مامۆستا . حه قده ستی نه م دهر مانه . هه شت لیره ت وه رنه گرت ، تۆیه خۆت
راز و نه یینی نه م دهر مانه دهر زانی ، ده توانی بۆ خۆت دروستی بکه ی .

- ئامان وه ستا فه رموو نه مه هه شت لیره که ت ، به لام نه ختی له م دهر مانه م بده ری . من

گهلی تهجروبهه م کردووه، به لام له دهستم دهرنهچووه.
ههروهکو کتیب دهلی، به لام خودا ئهوه له دهستی تۆی دهرچوواند.
باپیرم ههشت لیرهکهی لی ستاندهوه و گوتی:
– کهواته. فیلت له من کرد: له سه دان سه د. نیو مسقالت نادهمی مه لا پیرۆت داهاتوه
دهست و پیتی باپیرم ماچ بکات، باپیرم گوتی: قهیدی ناکات. مامۆستا بۆ خاتری خوا
نهختیکت ددهمی. فهرموو، له پریکدا کاغهزهکهی کردهوه. ههموو نشاستهکهی به دم و
چاو و سمیلی وهرکرد و هاواری کرد:
– ئه م ئاوده لهی باوینه دهرهوه.
له و رۆژهوه، باپیرم ئه م مهراقهی ته رک کردووه. خۆزیا مه لا پیرۆت باپیرمی زووتر
ناسیبوایه.

ئاماژه

- * دایک: له ژماره (٤) ی سالی (١٩٤٤) ی گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) دا بلاوکراوتهوه.
- * سکالای مردوو: له ژماره (٥) ی سالی (١٩٤٤) ی گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) دا بلاوکراوتهوه.
- * موشکیلهی وهستا جهعفر: له ژماره (٥٤) ی سالی (١٩٥١) ی رۆژنامهی (ههولیر) دا بلاوکراوتهوه.
- * جۆخین و خویین: له ژماره (٥٨) تی سالی (١٩٥٢) ی رۆژنامهی (ههولیر) دا بلاوکراوتهوه.
- * کویره: له ژماره (٦٩) ی سالی (١٩٥٢) ی رۆژنامهی (ههولیر) دا بلاوکراوتهوه.
- * مه لا پیرۆتی جادووگهر: له ژماره (٧٥ - ٧٦) ی سالی (١٩٥٢) ی رۆژنامهی (ههولیر) دا بلاوکراوتهوه.

سه رچاوه: دامه زانندن و ئهفراندن و پیشهرهویک: مهحموود زامدار، چاپخانهی زانکۆی سه لاهه دین، ١٩٩٩ ههولیر.